

det, som sagt, nødvendigt at give Forskrifter, der kunne afværge dette. Paa den anden Side maa man jo selvfølgelig heller ikke gaa videre, end Njemedet tillader, saa man ikke træder de private Interesser for nær. Men Udvalget har, som sagt, ment, at Forslaget i det væsentlige har grebet det rette, og det er kun paa enkelte Punkter, vi have tilladt os, at foreslaa nogle Ændringer.

Naar det saaledes i Lovforslagets § 3, der handler om Overtørsler, hedder, at enhver Bruger skal lufte Leddet, hver Gang det er benyttet, have vi ment, at det maatte vil være en Bestemmelse, der vilde være meget generende, især i den travle Aarsid, hvor Folk have stadigt og vedholdende Markarbejde og altsaa uafbrudt skulle benytte den Overgang, som Leddet luffer for. Vi have ment, det maatte være tilstrækkeligt ved saadanne Lejligheder, at vedkommende Bruger lod Leddet staa under et paalideligt Tilsyn, saaledes at han, naar der fører flere Vogne efter hinanden, ikke behøver at lufte Leddet hver eneste Gang, naar der blot er et Tilsyn, som kan hindre, at Kreaturer komme ind paa Banen, og ligeledes sørge for, at Leddet luffes, naar et Tog nærmer sig.

Endvidere have vi til samme Paragraf foreslaaet en anden Ændring. Der staar nemlig i denne Paragraf: „Enhver berettiget Bruger er med Hensyn til Overtørsels eller Overgangens lovmæssige Benyttelse ansvarlig for sine Folk over for det offentlige.“ Det er jo en Bestemmelse, som naturligvis i mange Henseender maa anses for at være nødvendig; men den er dog maatte noget for haard lige over for Brugeren, idet der kan tænkes Tilfælde, hvor ildesindede Tjenestefolk, netop for at skade og forulempe Husbonden, paa Trods lade Ledet staa aabent, og der er da maatte i saadanne Tilfælde ikke, saa megen Grund til at lade Husbonden bøde, medens det derimod maatte være vedkommende Tvende. Derfor have vi foreslaaet Ændringsforslag under Nr. 2, saaledes at det altsaa er Husbonden, der bliver ansvarlig lige over for det offentlige for de Forseelser i saa Henseende, som hans Folk under Udørelsen af det dem overdragne Arbejde gøre sig skyldige i. — Ændringsforslaget under Nr. 3 er egentlig kun en Redaktionsændring. Det er stillet til Lovforslagets § 5, som foreskriver, at ingen maa foretage Udgravninger i faretruende Nærhed af Statsbanedriftens Grund eller Havnepor. Det er kun en nærmere Præcision af, hvad der skal forstås ved faretruende Nærhed, og der have vi ment, at det var tilstrækkeligt, naar det blev udtrykt paa denne Maade: „Ingen maa uden Statsbanestyrelsens Sam-

tykke foretage Udgravninger i en saadan Nærhed af Statsbanedriftens Grund eller Havnepor, at der derved kan opstaa Fare for Driften.“ Thi det er dog det sidste, hvorpaa det egentlig kommer an.

Til § 16 have vi foreslaaet en Ændring, da der vistnok er indløbet en Fejl her i § 16. Det hedder nemlig i Paragraffen: „Enhver, der overtræder de i nærværende Lovs § 12 omhandlede Forbud og Forskrifter af Statsbanestyrelsen, kan af Tjenestepersonalet udvises, om fornødent med Magt udsættes, af Statsbanedriftens Tog, Færge eller Skib...“ Men naar man saa ser, hvad der staar i § 12, vil man finde, at den begynder med: „Den Bruger af private Overtørsler og Overgange, som forlømmer at lufte det derfor anbragte Led; straffes med en Bøde af 2 Kr.“ osv. Nu er det naturligvis ikke Meningen, at fordi en Bruger har ladet Leddet staa aabent, skal han udvises af Toget, der maa være sigtet til § 11, hvor der nemlig tales om den, der gør sig skyldig i ordensstridig Udfærd og ikke efterkommer de Forskrifter, som Statsbanestyrelsen og Funktionærerne foreskrive; de, der gøre sig skyldige i Overtrædelse heraf, ville kunne udvises af Toget. Det er altsaa egentlig kun en Redaktionsændring.

Der næst have vi ment, det kunde være gavnligt, at et Uddrag af Lovens Bestemmelser blev opslaaet paa Banegaarde og Holdepladser og i Kupeer, men det er en Selvfølge, at selv om dette Opslag ikke maatte findes paa slige Steder, kan det ikke medføre nogen Fritagelse for den, der gør sig skyldig i Overtrædelse af Loven. — Endelig have vi ment, at det vilde være heldigt, om de Bestemmelser, som Lovforslaget indeholder, ogsaa kunde gøres anvendelige paa private Jærnbaner; thi der er dog noget uheldigt i, at medens man skal straffes efter en Lov for Overtrædelse af Politiforskrifter, naar det er paa Statsbanernes Grund, skal man straffes efter en anden Lov, naar det er paa private Baner, og derfor have vi tilladt os at foreslaa Ændringsforslag under Nr. 6, som gaar ud paa, at ved kongelig Anordning skulle Lovens Bestemmelser kunne gøres gældende med de fornødne Væmpelser selvfølgelig.

Der blev ved Sagens 1te Behandling af et æret Medlem fremdraget Spørgsmaalet om Rangering over offentlige Veje eller Gader, og det Spørgsmaal har Udvalget ogsaa haft under Overvejelse. Det er en Selvfølge, at det ofte kan være forbundet med stor Gene og Ulempe for de befarende, naar Rangeringen ikke fremstyhendes med tilstrækkelig Hurtighed; men paa den anden